

NEDĚLNÍ STRÁNKA

z kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

7. 9. 2025

23. neděle v mezidobí

36/2025

Pořad bohoslužeb:

Ne: 11.00 h

St: 17.45 h (kromě července a srpna)

So: 17.45 h

QR kóde webu farnosti

Katecheze Lva XIV. při generální audienci na Svatopetrském náměstí, 3.9.2025 Katechetický cyklus jubilejního roku „Ježíš Kristus, naše nádej“ – III. Ježíšovo utrpení. (5. část: Ukřižování. „Žizním“, Jan 19,28)

Draží bratři a sestry,

V samém jádru pašijového vyprávění, v nejjasnějším a zároveň nejtemnějším okamžiku Ježíšova života, nám Janovo evangelium předává dvě slova, která v sobě skrývají nesmírné tajemství: „Žizním“ (19,28) a hned poté: „Dokonáno je“ (19,30). Jsou to poslední slova, ale jsou naplněna celým životem a odhalují smysl veškeré existence Božího Syna. Na kříži se Ježíš nejví jako vítězný hrdina, ale jako žebrák, který žádá o lásku. Nic nevyhlašuje, neodsuzuje, nebrání se. Pokorně žádá o to, co si sám nijak nemůže dát.

Žízeň Ukřižovaného není jen fyziologickou potřebou rozedraného těla. Je rovněž a především vyjádřením hluboké touhy: touhy po lásce, vztahu, společenství. Je to tichý výkřik Boha, který se poté, co se rozhodl sdílet vše z našeho lidského údělu, nechává prostoupit i touto žizní. Boha, který se nestydí prosit o doušek vody, protože tímto gestem nám říká, že láska, aby byla opravdová, se musí naučit také žádat, a nejen dávat.

Žizním, říká Ježíš, a tímto způsobem projevuje svou i naši lidskost. Nikdo z nás si nevystačí sám se sebou. Nikdo se nemůže zachránit sám. Život se „naplňuje“ nikoli tehdy, když jsme silní, ale když se naučíme přijímat. A právě v onom okamžiku, poté, co dostal z cizích rukou houbu namočenou v octu, Ježíš prohlásil: Dokonáno je. Láska se stala potřebnou, a právě proto dovršil své dílo.

Toto je křesťanský paradox: Bůh nezachraňuje činem, ale tím, že na sobě tento čin umožňuje.

Nikoli tím, že poráží zlo silou, ale tím, že plně přijímá slabost z lásky. Na kříži nás Ježíš učí, že člověk se nerealizuje v moci, ale v důvěřivé otevřenosti vůči druhému, dokonce i když je k nám nevlídný a nepřátelský. Spása nespočívá v autonomii, ale v pokorném uznání vlastní nouze a ve schopnosti ji svobodně vyjádřit.

Naplnění našeho lidství v Božím plánu není aktem síly, ale gestem důvěry. Ježíš nezachraňuje dramatickým zvratem, ale tím, že žádá něco, co si sám nemůže dát. A zde se otevírá brána ke skutečné naději: pokud se i Boží Syn rozhodl, že nepostačuje sám sobě, pak ani naše touha – po lásce, smyslu, spravedlnosti – není známkou selhání, ale pravdy. Tuto zdánlivě tak jednoduchou pravdu je těžké přijmout. Žijeme v době, která odměňuje soběstačnost, efektivitu, výkonnost. Evangelium nám však ukazuje, že míra naší lidskosti není dána tím, čeho můžeme dosáhnout, ale schopností nechat se milovat a v případě potřeby i pomáhat.

Ježíš nás zachraňuje tím, když nám ukazuje, že žádat není nedůstojné, ale osvobozující. Je to cesta, jak vyjít ze skrytosti hříchu a vrátit se do prostoru společenství. Od samého počátku hřích plodil zahanbení. Právě odpuštění se však zrodí, když se dokážeme podívat své nouzi do očí a přestaneme se bát odmítnutí.

Ježíšova žízeň na kříži je tedy i naší žizní. Je to výkřik zraněného lidstva, které stále hledá živou vodu. A tato žízeň nás neodvádí od Boha, ale naopak nás s Ním spojuje. Pokud máme odvahu ji uznat, můžeme objevit, že i naše křehkost je mostem k nebi. Právě v prosbě – nikoli ve vlastnictví – se otevírá cesta ke svobodě, protože si přestáváme nárokovat, že si vystačíme sami se sebou.

V bratrství, v prostém životě, v umění prosit beze studu a dávat bez vypočítavosti se skrývá radost, kterou svět nezná. Radost, která nás vrací k původní pravdě našeho bytí: jsme stvoření, abychom dávali a přijímali lásku.

Draží bratři a sestry, v žizni po Kristu můžeme rozpoznat veškerou svou žízeň. A naučit se, že není nic lidštějšího, nic více božského, než umět říci: *potřebuji*. Nebojme se žádat, zejména když se nám zdá, že si to nezasloužíme. Nestydme se napřáhnout ruku. Právě v tomto pokorném gestu se totiž ukrývá spása.

Středeční mše svatá

Tento týden začneme mít pravidelně mši svatou každou středu v 17.45

Posvícení

V neděli 14. září 2025 budeme si při mši svaté a následném setkání u kávy připomínat 86. výročí posvěcení našeho kostela.

Zahájení školního roku

V sobotu 4. října odpoledne bude ve farnosti zahájení školního roku, jsou pozváni všichni děti a rodiče, program upřesníme.

Týdeník kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

Křížíkova 57, 186 00 Praha 8 – Karlín

www.farnost-nabalkane.cz

Email: farnost.nabalkane@gmail.com, tel: 222 743 517.

Stránku připravili: P. Stefano Pasquero, P. Marco Basile.